

VECKOBLADET

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

28

Utkommer fredagar

1987 13:e årg.

Lösnummerpris 2.00

Fredagen den 2 oktober

Plantävling på Norr

—En stor cirkelrund plats av arkitekten Bofills märke?

—Eller små trivsamma slutna kvarter ut mot åkern?

Det är innehållet i de bägge förslag till bebyggelse norr om Norra Fäladen och Norra Gränsvägen som fick dela på förstapriset i onsdagens jurybeslut. Fyra arkitektkontor hade bjudits in, så två blev utan belöning — förutom de 50 000 kr som vart och ett hade fått för jobbet.

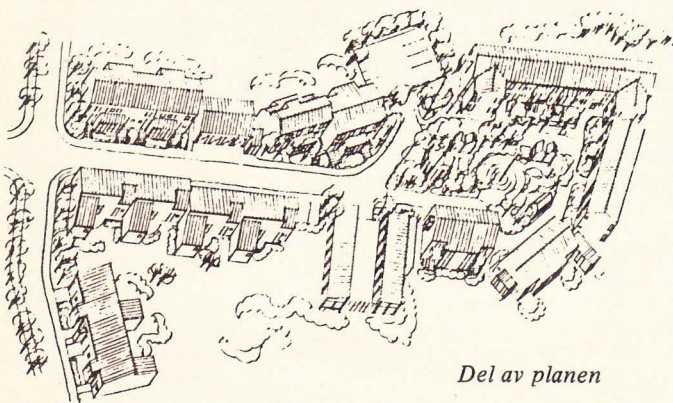
Belfrage, Engvall & Harremst var det ena och FFNS i Skåne det andra kontoret som vann. Nu ska byggnadsnämnden försöka koka ihop en lämplig "mix" som man säger nuförtiden, av de bägge förslagen — det ena föreslås få utforma den västra delen (Belfrage & Co), och det

andra kontoret den östra. Det innebär att staden avslutas mot norr mot en mer eller mindre öppen park, som hänger ihop i öst-västlig riktning över (eller under) Svenshögsvägen, och med bra gångförbindelser söderut mot Norra Fäladens och stadens centrum.

Mycket mer än bostäder blir det nog inte — inga arbetsplatser och ganska lite service. Området är tänkt som en komplettering av den åldrade bebyggelsen på Norra Fäladen.

Vpk, som inte var med i juryn, tycker väl att juryn ändå gjorde en riktig bedömning av de inlämnade förslagen. Hur vpk i fortsättningen ska agera får vi diskutera.

Thomas Schlyter, ledamot i byggnadsnämnden.

Del av planen

Norrskensflamman till Spånga

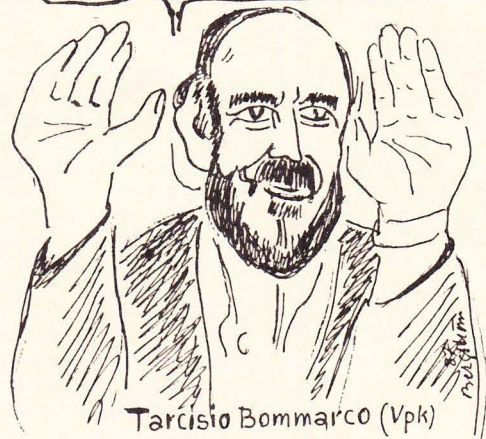
Världens äldsta kommunistiska tidning har flyttat från Luleå till Spånga i Stockholm. I tisdags kom första numret ut, tryckt på nya pressar och i större format. Det har kostat många miljoner kronor, som de självuppträffande gammelkommunisterna skrapat ihop av magra löner och pensioner. Våra egna utgifter för VB väger lätt

som en fjäder jämfört med dessa väldiga summor.

Tyvärr hittar man inga nyheter från södra Sverige och än mindre från Lund. Det kan möjligen bero på att man har tre redaktioner i Norrland och ingen i södra Sverige, men Stockholm är kanske tänkt att vara en brygga till mera väsentliga delar av fosterlandet?

Ett ovanligt möte

Jag vill säga att jag har personliga erfarenheter av invandrarnas situation.

Tarcisio Bommarco (Vpk)

Mårtenstorget en septemberlördag, så färgrik och praktfull som bara september kan vara. Politiker från sex partier har samlats sida vid sida för att tala om invandrarfrågor. Bakgrunden är förstas den växande rasismen och fiendeligheten mot invandrare, och inte minst den beryktade folkomröstningen i Sjöbo. Om detta skall emellertid mötet inte handla. Sådan var överenskommelsen. Istället anslås en positiv ton: Sverige behöver och har glädje av invandrarna. Och det talar de alla om, från moderaternas Christel Hammar till vpk:s Tarcisio Bommarco, med många historiska, personliga, ekonomiska och kulturella exempel. Den ende i sällskapet som vågar skoja lite är Tarcisio. Han ironiserar älskvärdt över hur han själv, efter många om och men, kommit att bli ett publikdragande inslag. "Kom till fullmäktige, så kan ni få se och höra den ivrigt gestikulerande italieneren", kan det numera heta. . .

Med temat "Varför vi behöver invandrarna", finns det dock viss risk att undanskymma, att en stor grupp in-

vandrare, flyktingar, framför allt *behöver oss* — vår hjälp, gästfrihet och solidaritet, för att leva här och återvända till sina hemländer. Detta talar Tarcisio Bommarco om, och Ulla Säter (mp) är inne på det när hon kritiserar den allt större egoismen och "klippmentaliteten" i det svenska samhället.

Det är många som lyssnar, torgflanörer och inte så få kommunalpolitiker. Några karlar, som hunnit styrka sig med ett och annat, försöker handgripligt få talarna att förstå, att "svartskallarna skall väck". De lyckas åtminstone störa mötet en del. Dom är det inte svårt att ropa usch och bu åt (vi är ändå så vana vid att se dem över axeln). Det kräver mer att säga ifrån när invandrarnas mobbas i ens klass, eller när grannen eller arbetskamraten muttrar om att invandrarna tar jobben och lever på bidrag. Tänker vi, medan mötet avslutas och ISAK tar vid.

Men med detta möte har sex partier i Lund sagt ifrån: vi välkomnar invandrarna och ser dem som en stor tillgång. Det är bra.

Brofrågan

Resultatet av brobehandlingen på den socialdemokratiska partikongressen innebär att vi får öka våra ansträngningar för att helt vältta den socialdemokratiska kolossen.

Trots många års debatt och utredande var broförslaget utredandet var bromotståndet för starkt för parti styrelsen: så beslutet sköts på framtiden. Detta fastän volvännerna Sven Hulterström slogs med näbbar och klor för ett beslut i storfinansens smak.

Det tog lång tid för den socialdemokratiska ledningen att stanna upp och besinna sig och lyssna till miljöförrelsens varningsrop. Låt oss hoppas att man denna gång, förut-sättningslöst, väger de olika alternativen till förbindelser med Danmark och kontinenten mot varandra och att miljöaspekten blir ledstjärnan för ett kommande beslut. Då måste socialdemokratiska sitt förnuft till fånga genom att avsätta Sven Hulterström och avstyra broförslaget om man vill framstå som trovärdig i sitt miljöengagemang.

Vi vill inte se några mer förutbestämda utredningar, inga mer nedtystande och bortplockande av kritiska forskare och myndigheter. Det gör att man får olämpliga associationer. Fram med alla kort på bordet!

Tyvär har inte regeringens miljö- och trafikpolitik hittills, på något sätt, ökat förhoppningarna för framtiden. Som exempel kan nämnas det katastrofala beslutet, att i en stad som har flest antal lungcancerfall i landet, lägga en stor SAAB-fabrik, vilket innebär att Malmö blir ännu mer ohälsosamt att bo i. Ett annat exempel är motorvägsbygget genom det känsliga Ljungkileområdet, trots massiva protester från lokalbefolkningen. För att inte nämna den senaste utredningen om trafik till övre Norrland som talar sitt tydliga språk. Miljön och glesbygdsbefolkningen kommer i kläm när vinstintressena ska styra.

Årets SAP-kongress är dock ett litet steg i rätt riktning när man åtminstone på allvar diskuterar miljöfrågorna. Nu är det upp till socialdemokraterna själva, att bevisa om man lämnat den förut så riktiga "betong"-stämpeln bakom sig och att man inte längre dansar efter kapitalisternas pipa.

Sverige är inte beroende av Gyllenhammar utan av att människor och natur mår bra och lever i harmoni med varandra.

Mejeriet kör igång

Så är då Kulturmejeriet äntligen invigt. Efter sju års sorger och åtta års bedrövelser. En del vill minnas att bedrövelserna började redan på sextioalet, när ungdomar och studenter ockuperade saluhallsannexet och krävde allaktivitetshus.

Men vi kan väl nöja oss med de senaste årens envisa kamp inom och inte minst utanför det lokala parlamentet. Det var 1980 som förslaget om ett kultur - eller musikhus i gamla magasinet vid Norra Vallgatan dök upp -huset såldes sedemera till Hantverksföreningen. På våren 1982 presenterade musikföreningen Folk å Rock en idéskiss till konsertlokal där som skulle kosta tre miljoner. Förslaget stöp, inte minst på grund av fastighetschefen Rune Linders motstånd. I december samma år lanserades istället Södra Mejeriet som det slutliga förslaget till kulturhus. Namnet Kulturmejeriet myntades, och sen dess har Folk å Rock och Föreningen Kulturmejeriet med André Waldhör i spetsen kämpat en envis kamp mot surmulna politiker. Vi glömmen inte de skamliga påhoppet från närboende polismästaren eller byggmästare Sigeholt som befarade de värsta kravaller vid Södertull. Eller Kulturmejeriets svurna fiende Lennart Ryde, kommunalråd(m) och tillika granne, två roller som han desvärre inte kunde hålla isär.

Vi minns det dramatiska budgetmötet i fullmäktige 1985 då det tog flera dagar innan pengarna var säkrade för en ombyggnad av det gamla mejeriet, delvis genom en donation av stadens välkända kapitalist.

I fredags var det så äntligen dags att inviga Mejeriet som det nu kort och gott he-

ter. Att det är kultur som ystas där behöver man inte tveka om. Ett fylligare premiärprogram för flera veckor får man leta efter, och Mejeriet kommer säkert att snart bli känt som en av Skandinavens bästa musikscener.

Det måste ju sägas att en maffigare ljud- och även ljusanläggning får man leta efter. Undrar om det är nyhetens behag eller hörselskadade artister och publik som kräver 120 decibels ljudnivå. Men rent ljud var det.

Som arkitektur är Mejeriet annars en härlig lokal. Det är ju verkligen ingen platt lada, utan ett eller snarare flera verkliga rum i alla dess dimensioner.

Man kan sitta eller röra sig upp och ner utefter alla väggar och tak nästan, och samtidigt se allt på scen.

Kaféet är verkligen trevligt för den som vill träffa folk och samtidigt ha ett öra på musiken. Men alla vill stå precis där kaféet, konsertsalen och trapporna upp och ner möts - där är det alltid helt fullproppat med folk. Synd att inte trapporna är minst dubbelt så breda!

Men vad gör väl det när huset är så bra i övrigt. Alla andra lokaler som Folkets Bio, verkstäder, fotolabb, närradiostudio och replokaler är redan fyllda med folk och band, och verksamheten sju-

der. Dom som ska ha äran av att Lund har fått sitt efterlängtrade Mejeri är knappast politikerna - det är alla dom som trots tröga fastighetschefer, borgerliga politiker och sura gubbar jobbat i årtal i musikföreningarna och Föreningen Kulturmejeriet - ingen nämnd och ingen glömd. Tack ska ni ha och all lycka till i fortsättningen!

Thomas Schlyter

Vem vann?

Det var en egendomlig känsla att gå omkring nere på Kulturmejeriet i fredags. Här fanns det ju plötsligt, inte som en dröm eller förhoppning eller ambition eller förlored sak utan som realitet. Det är något mycket ovanligt.

Vad jag menar är att jag eller kanske rentav vi i vänstern är så vana vid att förlora, att se förhoppningar grusade, idéerna förlöjligade att när vi är på den vinnande sidan i en maktkamp blir vi alldeles perplexa. Nästan alla politiska strider om hus och stadsbild jag har varit med och slagits om här i Lund har förlorats. Dussintals hus som

jag tycker har varit vackra och intressanta och användbara har saklöst jämnats med marken. I stället reser sig vinnarnas byggnadsverk: Fokus-huset vid Clemenstorget, Apoteks- och MacDonaldshuset vid Märtenstorget, Försäkringskassan nere på Södergatan. I väster prunkar Gunnesbo, en stadsdel som vi överhuvud inte ville ha, på Gasverks-tomten i centrala Lund reser sig en HSB-förort som är ett hän mot allt vad civiliserad stadsbyggnad heter. EPA's P-hus, sedemera Tempos och numera Ahlens P-hus som vi slogs emot i nästan tio år står där lugnt och fler P-hus är på gång.

Brickan på östsidan

Jaha, då är Kulturmejeriet äntligen premiärinvigt. För oss som brukar springa tvåkilometersrundan i Stadsparken har bygget blivit en av hörnstolparna i tillvaron, och kommer väl så att förbli, om inte avgaserna i den frekventa trafik Korsningen ser till att byggnaden snabbt eroderar.

Fast om vpk:s krav på bilfri innerstad går igenom bör kulturen kunna räddas även i denna hörna av världen. Det är i högsta grad angeläget, bl a av det skälet att det på Kulturmejeriets östsidan sitter, under slingrande växtlighet, en metallbricka som förkunnar att här bildades 1974 Lunds Kommunistiska Blåsorkester.

Denna fick för övrigt äran av att spela in programmet under premiärfredagen. Klockan 18.15 när de första gästerna börjat anlända satt orkestern uppradad vid entrén och öste på med bl a "Treffenberg". Denna låt spelades ovanligt många gånger beroende på att dess upphovsman, Ulf Dageby, skulle uppträda under kvällen.

Kulturmejeriet är som sådant ett häftigt oregelbundet bygge, som ligger fint i parken med en liten intagande fotbollsplan och en nybyggd lekplats som granne. Inne i huset är det också oregelbundet och mycket ungdomligt, med massor av strålkastare och en väldig högtalaranläggning. I hörsalen sitter man på terasser eller kan man inta ståplats på gallerierna. I det senare fallet får man dock lampornas sken rakt upp i ansiktet.

Som gammal stockholmare associerar man i någon mån till stämningen på Nalen i början av femtioalet.

FH

Det är förvisso Lennart Ryde och hans kamrater som hittills har vunnit spelet om den här stan och inte vi. Kulturmejeriet, som jag tycker är hemskt fint och som jag blev glad över att se, är ett undantag. Jag känner mig mycket pessimistisk: de kommer att använda det som alibi för att nu är allt ordnat till det bästa, nu kan vi fortsätta och riva hus och sälja av och skita i det gemensamma. Eller är det en vändning? Tänk om!

Lucifer

Lund – ett oskrivet blad

Nu är arbetet i full gång med att förbereda bildandet av en vänortsförening Lund-Leon. Vid ett planeringsmöte i förra veckan deltog Helena Molin som är bosatt i Leon och som arbetar för föreningen Nicarauac. Hon berättade att Leon är Nicaraguas andra stad med 150-200 000 invånare. Befolkningen har ökat kraftigt de senaste åren. Bebyggelsen i stan är låg med en- och tvåvåningshus och raka, smala gator.

Leon har många likheter med Lund. Där finns region-sjukhus, universitet och läkemedelsindustri. Det är en av de äldsta städerna i landet och ligger i ett jordbruksdistrikt.

Leon har många vänorter i Europa, USA och Canada. Varje månad träffas representanter för vänorterna tillsammans med kommunstyrelsen för att rapportera om ländernas vänortarbete. Eftersom lundaföreningen Nicarauac finns i Leon fungerar den som Lunds "representant". De andra representanterna informerar om donationer som gjorts, om studiebesök som planeras och genomförs osv. Från Lund finns inte mycket att berätta. "Lund är ett vitt blad ännu", sa Helena Molin.

Stöd Malmös sömmerskor!

För någon vecka sedan gick textilarbetarna på Strumpan i Malmö ut i en strejk för att försvara sina och andra arbetares rättigheter. Arbetsgivaren hade dessförinnan avskedat deras fackliga representant som inte föll direktören i smaken. Efter flera dagars strejk segrade sömmerskorna och direktören tvingades återanställa klubbordföranden.

Sömmerskornas seger är väldigt viktig för oss alla som arbetstagare. Under de senaste åren har fackföreningsrörelsen tvingats in i en försvarposition. För dagens blå-gröna ideologer är ord som kollektiv och fackförening negativt laddade. I Malmö segrade solidariteten mellan jobbarna. Men det är sömmerskorna på Strumpan i Malmö som får betala genom ett inkomstbortfall på över 200 000:-. Om sömmerskorna ska bli skadelösa måste vi alla sätta in pengar på postgiro 4190165-3, märk talongen "Textilstrejk".

Styrelsen VPK Lund

Barbro Lindgren på Mejeriets café

Lena var där

Inte oväntat skapade Barbro Lindgren snabbt en härlig stämning bland de ca 80 café-gäster som sökt sig till Mejeriet i tisdags kväll. Med humor och allvar pratade hon med oss om sitt skrivande och läste valda avsnitt ur sina vuxenböcker. Det handlade om en döende moster, om katter, om tyranniska barn, om flugor, om barndomen etc.

Att skriva böcker är för Barbro Lindgren att berätta om sitt eget liv eller om saker hon hört berättas. Det mesta finns färdigt, menade hon, och författandet ser hon som ett slags "redigeringsarbete".

Barnböckerna är hennes stora försäljningssuccéer, men hon vill inte själv bara ägna sig åt att skriva en sorts böcker. "Man blir så lätt för allvarlig och dramatisk då", säger hon. "När jag säljer bra på mina barnböcker kan jag ju ägna mej även åt att skriva annat, och vill jag inte skriva alls kan jag ju alltid göra en pekbok", skattade hon i samtalet efteråt då hon satt bland publiken.

Den egna familjen

Folk i alla åldrar ville fråga

henne om saker. Särskilt märktes några yngre tjejer som ville veta hur det är att vara författare; att bestämma sig för att bli författare, att ta kontakt med förlag m.m. Några undrade varifrån hon får alla typer. Barbro berättade att dem hittar hon i sin egen familj och så dras hon till udda människor.

Inte så värst ofta reser hon ut så här och pratar numera. Helst vill hon ägna tid åt sitt skrivande i sitt arbetsrum som är inrymt i en slags kollektivverkstad på Skeppsholmen där hon träffar andra författare, tecknare m fl, en kreativ miljö inte olik Mejeriets egen.

Så får vi tacka Bella Tinghammar på FOLKÅROCK som tog kontakten och ABF som var samarrangör. Nästa tisdag på Mejericaféet spelar Skånska Teatern Cabaré Lyktan. I vimlet mötte jag även Anita Linde från Boklädan som lovade oss en kväll med Agneta Pleijdt den 8 nov, troligen också på Mejeriet.

Lena Lundgren

Malmös första folkhögskola

Det lär vara sant, om än med vissa modifikation, att den nyöppnade filialen till Bona folkhögskola är först på plats i Malmö kommun. Och vilken tur att den är marxistisk så att malmöiterna kan lita på den!

Å andra sidan passar inte marxismen in i dagens trendmönster, förklarade den tillfälligt tjänstledige rektorn vid Bona, Herman Schmid, som var en av dagens invigningstalare. Men, fortsatte han, det gäller att vara förberedd när vinden vänder, för då har man inte tid med att grunda folkhögskolor.

Vi kommer att arbeta demokratiska och det tar tid, sa en av de två lärarna på skolan, Bengt Hall. Skolan har 20 elever, som ofta rekryteras bland dem som haft det jobbigt i den vanliga skolan. Först ska vi lära känna varandra, sedan byn runt omkring, och så Malmö, Sverige och världen. Självaktivitet kommer att vara ett honnörsord, framgick det av hans tal. Sedan sjöng eleverna "Befrielsen är nära" medan Bengan, som en gammeldags magister, spelade på lillorgeln.

Pedagog nummer två heter Kerstin Eldh. Hon tjänade

Bengt Hall

sina vänstersporrar i afrikagrupperna i Lund. Sedan har hon jobbat inom Förbundet kommunist i många år och skött dess tidning långt efter det att organisationen gett upp andan. Både herr Hall och fru Eldh är egentänkande marxister, så det är ingen risk att skolan blir doktrinär.

Invigningen inleddes med att en grupp ur Lunds kommunistiska blåsorkester spelade. Dagen till ära provade man ett nyarrangemang (Ulf Teleman) av Arbetets söner. Larssons kapell svängande skånska låtar och Kaya Alander sjöng så att det värmdes långt in i själen. I det mysiga biblioteket en trappa upp spelade den nyblivna svenska mästaren i korrshack, Mats Andersson, simultan mot chanslösa motståndare.

Det var en i högsta grad lagom invigning, utan guld och glitter men med korta kloka tal och mänsklig underhållning.

Tant Fina

Från det kommunala

Byalaget pressar kommunen
Byalaget på Klostergården har nu överklagat beslutet att asfaltera en gräsmatta för p-platser som inte behövs. På Vpk:s initiativ togs frågan upp på senaste fastighetsnämndssammanträdet. Den privata fastighetsägaren värnar om att även i fortsättningen tvinga hyresgäster att hyra p-platser oavsett om ma har bil eller inte. Det ger inkomster. Men klostergårdsborna värnar om sin miljö och nu har kommunen tvingats komma med andra lösningar. Överklagandet innebär att bostadbyggandet söder om Sunnaväg skjuts på framtiden i avvaktan på regeringens beslut. Det hade varit bättre om borgarna och socialdemokraterna hade tillmötesgått klostergårdsbornas synpunkter, då hade byggandet av välbehövliga bostäder nu varit igång.

Håller Ebba löftet?

Efter Ebba Lyttkens (fp) uttalande på senaste fullmäktigemötet om att enskilda daghem kan inköpa giftfria grönsaker är det majoritet för sådana inköp. VPK:s ledamöter i socialnämnden kommer därför att aktualisera frågan genom en skrivelse och begära mer pengar så att de daghem som önskar kan köpa giftfria grönsaker.

Gambro slipper undan

Miljöutskottet i kommunalnämnd Norr har föreslagit att representanter från Gambro ska bjudas in för en information till allmänheten om företagets utsläpp av framförallt etylenoxid och freon. Men nu blir det inget möte. De borgerliga partierna har dragit sig ur och man kan fråga sig om de fått direktiv uppifrån.

Moderaterna tycker att Gambro inte ska utpekas som en miljöbov och centerpartisten menar att KDN inte ska ta ifrån miljöorganisationerna deras uppgifter! Man kan fråga sig vilka organisationer som äsyftades. Det verkar som om vilka argument som helst är gångbara för att de borgerliga partierna ska slippa medverka till att miljardföretaget Gambro löser sina miljöproblem.

Roland Andersson från kommunalpolitiska gruppen i vpk kommer att i nästa nummer av VB att replikera på Gunnar Sandins artikel "Kompol uppfann cykeln" (VB 27/87).

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Ljugarbänken

Är det inte snart dags att höja kommunalskatten med tanke på att det finns så många ouppfyllda behov?

Gun Hellsvik (m)

—Det finns det visserligen men en höjning skulle bara gynna folkflertalet och det vill vi inte vara med om.

Lyttkens (fp)

—Vi tar ut det på avgifter i stället, vilket i högre grad drabbar dem som behöver den offentliga sektorn.

Lars V Andersson (c)

—Behoven ska regleras på ett strikt personligt plan och inte leda till att det allmänna helt tar över.

Larry Andow (s)

—Mjauäh (glrp) vi vill ju inte gärna förlora röster nu när vi är så nära maktens korridorer.

Kjell Dahlström (mp)

— Vi får räkna på saken, folk måste trots allt ha råd att hyra en bil och betala tullavgifter, om det blir som vi vill.

Änkans skärv

Fy, vilket trist väder för en söndagsrunda, kallt och blåsigt — men man måste ju träna inför Bugge-loppet. Från Höje å rusar jag hemåt genom Klostergården, men vid torget hinner regnet fatt mej. Jag söker skydd i kyrkan! Fan också, högmässan pågår fortfarande! (visst ja, vintertid idag. Passande!)

Jag omslöt av en medeltida psalm om kampen i människan, mellan ont och gott. I predikan, som följde, menade prästen att det onda är kärleken till pengar som idag är mycket starkare än kärleken till Gud, dvs livet. Vi varnades för faran att samla skatter på jorden istället för i himlen!
”Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att

vara”. Jag skämdes lite för att jag bytte från Allemansspar till Allemansfond.

Som förebild nämndes fåglarna och liljorna som mer lever i nuet.

Sen talade prästen om änkans skärv. Att om alla gav vad de hade, så skulle alla kunna få vad de behövde. Hm ...

Jag fick vara med att ge pengar till flyktingar, som likt Josef och Maria måste fly för sina och sitt barns liv.

Kyrkvärden önskade välkommen åter, och berättade att det brukade vara fler besökare, men just idag demonstrerades det mot den kvinnliga prästen.

Så tog snålblåsten vid igen.
Presumtiv Lilja

Trafikdag

Lördagen den 3 okt kl 10-15 på Botulfsplatsen kan man som vanligt uppleva hur obehagligt det är med biltrafiken i innerstan, men dessutom kan man bli informerad av Gatu- och trafiknämnden i Lund, t ex se på en utställning om gågator i Lund eller en om cykelvägar i Lund. Kal-

marpolisen visar en krocksimulator. Snälla människor märker din cykel och visar hur du reparerar den. Politiker kan ställas mot väggen. På Mårtenstorget spelar Lunds kommunistiska blåsorkester trafiklåtar mellan kl 11-12, men det är vid sidan om det officiella programmet.

—Jag ser till att Per (m) får mat och rena kläder, något annat hinner jag inte med” säger Gun Hellsvik (m). (SDS 27/9 -87).

Pressgrannar

Lund ligger redan i dag ett stycke under det skattemässiga genomsnittet för landets kommuner. ”Medelskatten” är 30.44 och det betyder att en lundabo har nästan 1300 kronor lägre skatt än genomsnittsvensken. (Jan Mårtensson SDS 23/9 -87).

Har JM börjat smygargumentera för höjd kommunalskatt?

Rättsröta pågår

Sökes bostad och magasin, ev 2 mån.

Birgitta Fernstedt och Katti. tel 12 96 28.

MILJÖVÄNNER Tisdagen den 6 oktober kl 19 träffas vi på VPK:s lokal på Bredgatan 28. Där ska vi diskutera och planera kommande miljöaktioner. Främst den fortsatta kampen mot Öresundsbron.

Välkomna!
VANDRINGSEKTIONEN Sjöbo -Ystad. Lö-Sö 10-11 okt se notis i VB 27/87.

APPELLMÖTE Lö 3.10 kl 11-12 på Mårtenstorget. Om trafik och landstingspolitik. Blåsork spel.

AMNESTY Information för nya medlemmar tisd 6 okt kl 19.30 stadsbibl studiecirk rum 11 Bredgatan 3 B.

BLÅSORKESTERN Appell möte lö 3.10 Mårtenstorget saml 10.40 (låtar: Maskinerna, Casey, Sakta, S3, Isabella, Ta taget, Treffen). Rep sö 4.10 kl 18.45 Palaestra. Eislernoter framför allt.

FILOSOFICIRKELN Ti 6.10 Carolinasalen. 19.30. Världsåskådningar i ljuset av kantiansk kunskapsfilosofi. Hans Regnéll.

Kompol sammanträder måndagen den 5 oktober och diskuterar renhållningsfrågor. Klockan 19.30.

VECKOBLADET

Detta VB gjordes av Lars Borgström och Finn Hagberg.

Kontakredaktör för nästa VB är Finn Hagberg 12 90 98.